RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 65.952/1
van 23 mei 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Subsidiebesluit van 22 november 2013, wat betreft het toelaten van verschillende prijssystemen in een kinderopvanglocatie met het systeem inkomenstarief, en tot wijziging van artikel 8 van het Procedurebesluit van 9 mei 2014’

‡LW-CDFTPDCDB-GFJFCVT‡

Op 9 april 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 23 mei 2019, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Subsidiebesluit van 22 november 2013, wat betreft het toelaten van verschillende prijssystemen in een kinderopvanglocatie met het systeem inkomenstarief, en tot wijziging van artikel 8 van het Procedurebesluit van 9 mei 2014’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 16 mei 2019. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPS, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Helena KETS, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 mei 2019.

*

‡LW-CDFTPDCDB-GFJFCVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2017 'tot wijziging van het Subsidiebesluit van 22 november 2013 en van het Subsidiebesluit Buitenschoolse Opvang van 16 mei 2014, wat betreft het systeem inkomenstarief' werden regels ingevoerd inzake een experiment waarbij Kind en Gezin kon beslissen om aan de organisator, die een subsidie geniet voor de realisatie van kinderopvang waarvoor de gezinnen betalen op basis van het inkomen als bedoeld in artikel 8 van het decreet van 20 april 2012 'houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters', toe te laten om niet voor alle kinderopvangplaatsen op zijn kinderopvanglocatie te werken volgens het systeem inkomenstarief, maar om voor een deel van de kinderopvangplaatsen een vrije prijs toe te passen.

Om een definitieve regeling ter zake in te voeren strekt het om advies voorgelegd ontwerp van besluit ertoe het Subsidiebesluit van 22 november 2013[1] en dienovereenkomstig het Procedurebesluit van 9 mei 2014[2] aan te passen.

Daarnaast worden nog bepaalde verwijzingen binnen het Subsidiebesluit aangepast en worden de bepalingen inzake het genoemde experiment opgeheven.

3.1. Artikel 2 van het ontwerp wijzigt artikel 6 van het Subsidiebesluit van 22 november 2013. Betreffend artikel geldt voor alle subsidies en vindt rechtsgrond in de artikelen 7, tweede lid, en 12, § 1, tweede lid, van het decreet van 20 april 2012, gelezen in samenhang met de artikelen 8, § 1 en § 3, eerste lid, 1°, 9, 10 en 11 van hetzelfde decreet.

3.2. Aangezien de artikelen 3 tot 7 van het ontwerp betrekking hebben op het bepalen van de subsidie voor inkomenstarief, van de voorwaarden van specifieke dienstverlening waaraan een organisator moet voldoen om in aanmerking te komen voor de subsidie inkomenstarief en van het systeem inkomenstarief, kan voor deze artikelen rechtsgrond worden ontleend aan de artikelen 8, § 3, eerste lid, 1°, en 12, § 1, tweede lid, van het decreet van 20 april 2012, gelezen in samenhang met artikel 8, § 1, van hetzelfde decreet.

[1] Besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 'houdende de subsidies en de eraan gekoppelde voorwaarden voor de realisatie van specifieke dienstverlening door gezinsopvang en groepsopvang van baby's en peuters'.

[2] Besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 'houdende de procedures voor de aanvraag en de toekenning van de vergunning en de subsidies voor gezinsopvang en groepsopvang van baby's en peuters'.

‡LW-CDFTPDCDB-GFJFCVT‡

3.3. Voor wat de opheffingsbepaling van artikel 8 van het ontwerp betreft, is de rechtsgrond voor de opheffing van bepalingen dezelfde als de rechtsgrond op basis waarvan die bepalingen zijn genomen.

Voor artikel 8 van het ontwerp wordt bijgevolg rechtsgrond ontleend aan artikel 14 van het decreet van 20 april 2012, op grond waarvan de op te heffen artikelen werden ingevoegd in het Subsidiebesluit.

3.4. De artikelen 9 en 10 van het ontwerp betreffen de subsidie voor flexibele openingstijden (zowel de subsidie voor flexibele gezinsopvang als de subsidie voor ruimere openingsmomenten).

Voor deze ontworpen bepalingen wordt rechtsgrond ontleend aan artikel 12, § 1, tweede lid, van het decreet van 20 april 2012, gelezen in samenhang met artikel 10, 1°, van hetzelfde decreet.

3.5. Artikel 11 van het ontwerp, dat het Procedurebesluit van 9 mei 2014 wijzigt, vindt rechtsgrond in artikel 4, zesde lid, van het decreet van 20 april 2012.

VORMVEREISTEN

4. Volgens de gemachtigde werd geen advies gevraagd aan de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin op grond van artikel 4, § 2, 2°, van het decreet van 29 juni 2018 ‘tot oprichting van de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’, omdat het onderwerp van voorliggend besluit van de Vlaamse Regering onderdeel uitmaakte van de Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2018-2019.

De Raad van State, afdeling wetgeving, heeft in zijn advies 61.180/3 van 15 mei 2017 over het ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2017 dienaangaande opgemerkt wat volgt:

> “4. Er werd volgens de gemachtigde om de volgende reden geen advies gevraagd aan de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids-en Gezinsbeleid met toepassing van artikel 4, § 2, 2°, van het decreet van 7 december 2007 ‘houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers’:
>
> > ‘Er werd geen advies gevraagd aan de Strategische Adviesraad omdat het besluit een experiment bevat dat nog te evalueren is, en bepalingen die een rechtzetting betekenen vanuit de praktijk/enkel technische bepalingen. Het besluit is dus niet van strategisch belang, aangezien er bijvoorbeeld met betrekking tot het experiment geen algemene toepassing voorzien wordt op dit ogenblik.’
>
> Wat artikel 2 van het ontwerp betreft, kan ermee worden ingestemd dat, aangezien het gaat om een experiment bij een beperkt aantal organisatoren, nog geen fundamentele beleidskeuzes worden gemaakt en dat bijgevolg de advisering door de genoemde raad niet vereist is. Dit zou wel moeten gebeuren indien de experimentele regeling in een definitieve regeling zou worden omgezet.”

‡LW-CDFTPDCDB-GFJFCVT‡

Het staat aan de Vlaamse Regering om het strategische belang van het ontworpen besluit te beoordelen en om, rekening houdende met de nieuwe beleidsoptie, te onderzoeken of het niet wenselijk is bedoeld advies in te winnen. Het gegeven dat de ontworpen regeling een onderdeel uitmaakt van de Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2018-2019 doet hieraan niets af.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. De aanhef dient in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen *sub* 3.1 tot 3.5 in verband met de rechtsgrond is opgemerkt.

Het eerste lid van de aanhef dient te worden geschrapt, vermits deze bepalingen het ontwerp niet tot rechtsgrond strekken.

In het bestaande tweede lid van de aanhef, dat het eerste lid wordt, dient een verwijzing naar de artikelen 7, tweede lid, 8, § 1, 9, 10, 11 en 14 van het decreet van 20 april 2012 te worden toegevoegd.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Helena KETS Marnix VAN DAMME

‡LW-CDFTPDCDB-GFJFCVT‡